

**STICHTING
DOMINIQUE ROEMENIË**

S D R

NIEUWSBRIEF 2

november 2005

Iasi, 25 november 2005

Un viitor mai bun, een betere toekomst.
Hulp aan kansarmen in Roemenië.

Beste vrienden van de stichting,

Allereerst wil ik er mijn excuses voor aanbieden dat deze tweede nieuwsbrief niet eerder is verschenen. Dat komt omdat ondergetekende een heel druk leventje begint te krijgen in Iasi. En alle momenten om me te bezinnen op deze brief waren ook die momenten, waarop ik iets meer rust moest nemen. Er komen vele mensen onze projecten bekijken en ik krijg steeds meer vragen van derden die direct om hulp vragen. Bezoekers willen we zo goed mogelijk van dienst zijn en natuurlijk hopen we daarmee op extra bijdragen voor hun en onze projecten. Deze brief bestrijkt dus twee perioden: de eerste helft van 2005 en die vanaf september 2005.

Roemenië was in de ban van overstromingen en in vele plaatsen is waterschade. Huizen waren kapot omdat deze van leem zijn gemaakt en als ze door en door nat zijn geworden valt het huis in elkaar. Dit gebeurde ook in Popesti. In het gebied, waar ik voornamelijk mijn activiteiten heb, waren er geen overstromingen, maar wel wateroverlast: het had er veel en te veel geregend, zodat we twee keer zaaigoed moesten betalen omdat het eerste was weggespoeld.

Naast het natte voorjaar komen de belasting-aanslagen. Voor alles moet nu worden betaald, maar - het klinkt misschien vreemd in onze oren - waarom moet er een abonnement worden betaald op het gas, water, etc? Dat waren ze hier niet gewend. Ook gingen de buskosten omhoog en moesten de ouders voor studenten de boeken gaan betalen. Hetzelfde geldt voor de prijzen van levensmiddelen en ook het huren van een appartement is gestegen: van 80 euro naar 150 euro per maand. Wie kan dat betalen? Alleen studenten uit het buitenland (Irak, Iran) en de rijken uit Roemenië zelf. Je ziet steeds meer auto's geleased worden, dat is goedkoper dan kopen, ook mobiele telefoons zijn in trek.

De infrastructuur is zeker verbeterd en de wegen naar Iasi zijn goed, op enkele stukjes na. Er kan een stuk uit de weg zijn gevallen (naar beneden), maar verder zijn de wegen geasfalteerd en voor 2007 zouden alle wegen verbeterd moeten zijn. Er zijn veel wegwerkzaamheden. De mensen zelf zijn wat onzekerder geworden en klagen dat het slechter is geworden en dat er meer regels worden opgelegd.

Ook worden er meer bekeuringen uitgeschreven en de kinderen krijgen een boete (amenda) voor het

Penningmeester, tevens postadres:
Pierre van der Meer, De Wieken 46,
6581 DG Malden, tel. 024-3581612,
E-mail : sdr@hetnet.nl

Banknr 13.16.44.769 t.n.v. Stichting Dominique Roemenië te Malden

Antoinette Smits

Bulevardul (BLD) Socola 6,

Bl D1, Sc A, Et2, Ap 11, Iasi, cod.700194

Jud.Iasi, Romania ; Tel. 00-40-232-212-025

Mobiel : 00-40-745-317-468

E-mail Roemenië : antsmits@hotmail.com

E-mail Nederland: a.i.a.m.smits@hccnet.nl

Adres Nederland:

Dahliastraat 26

6581 XL Malden, tel. 024-3581587; mobiel: 06-26126119

schreeuwen naar de politie van 100 lei (25 euro), voor het lopen door rood licht, tegenspreken van een agent. Geld om te betalen hebben de mensen niet en de boete blijft staan tot dat ze 18 zijn. En daarboven op komt een extra strafregeling voor niet betalen (penalizare).

In de periode vanaf 24 maart tot juni hebben we veel kunnen doen voor de kinderen van Sf Andrei. Het is vooral hulp, die we al eerder startten. We hebben nu via sponsorgeld van ZZG de overige horren en raamsluitingen kunnen laten veranderen en ook hebben we een grote droogmachine kunnen afleveren.

De hulp specifiek voor gehandicapten is nog steeds nodig omdat juist Sf Andrei een regionale functie heeft en begeleiders en ouders hulp krijgen bij de begeleiding van hun kind. Ook hebben we buitenmaterialen kunnen aanschaffen en wordt het mogelijk de vorderingen van de kinderen te registreren op video. Ook kregen we quilts uit Veldhoven.

Naast de specifieke goederen hebben we ook veel bezoekjes gebracht aan de kinderen.

In april hebben we voor de Pasen kinderen op de kleuterschool paaseieren gegeven en voor 1 juni (Dag van het Kind) droegen we bij in Voinesti. Ook hebben we de familie Pop veel bezocht omdat er veel problemen waren en de financiële hulp door de vader niet wordt betaald. Ria en Ben (Stg Har Wijchen) helpen dit gezin, maar dat is niet voldoende en onze hulp is ook nodig geweest. Vooral omdat de kinderen weglopen van huis en naar de stad trekken is zoeken en terugbrengen een bijdrage die wij kunnen leveren. Ook is er steeds voedsel en kleding en hout nodig; er zijn veel problemen voor een moeder alleen met 7 opgroeiende kinderen die nog naar school gaan.

Bij Casa Sperantei hebben we de nodige hulp kunnen bieden om het dagverblijf warm te houden en zijn de kosten betaald die nodig waren omdat ze geen eigen inkomen hebben, o.a. service aan centrale verwarming, etc. Ze hebben excursies gemaakt en de orthodoxe feesten hebben we samen gevierd, evenals de Dag van het Kind.

Omdat een Skoalle uit Drachten een Scoala in Popesti heeft geholpen hebben we veel intermediaire hulp kunnen bieden. Ik heb erop toegezien dat er cement, stenen en grind werd gekocht en gebracht en gecontroleerd of deze ook waren gebruikt om de ramen ermee aan te smeren nadat de Skoalle thermopanramen en deuren had geplaatst. Binnen het gemeentebestuur was er veel veranderd de laatste maanden en toch kon alles goed doorgaan. We hebben gesprekken gevoerd met de Raad en er heerste onrust over de communicatie binnen de Raad en de hulp

vanuit Friesland; die hebben we weer gedeeltelijk kunnen oplossen. We konden een vracht begeleiden voor de school (meubilair en computers) en ook de plaatselijke artsen ontvingen een computer. De dozen met kleren werden tussendoor uitgedeeld aan de arme oudere mensen. In Doroscani is een waterput gemaakt en een verwarmingselement geplaatst, maar het duurde lang voordat de elektriciteit werd aangesloten (dat zou de School/Gemeente betalen).

Voor Madalina wordt schoolgeld betaald, omdat ze in Iasi studeert. Met Laurentia en Mada zijn we naar het theater geweest. Een balletuitvoering van het Zwanenmeer hebben we gezien en we schrokken van de prijs maar dit gebeurt niet ieder jaar.

We hebben in Popesti een huis laten opknappen voor Maria en Costel, twee oudere mensen die in een krot woonden waarvan we eerst het dak hebben vernieuwd. De muren - en later ook de binnenkanten - zijn door Maria en Costel zelf opgeknapt, de materialen hebben we voor hen betaald. Gelukkig was het goed weer en we hebben het resultaat kunnen zien nog voor dat ik terugging in juni. We hebben quilts gekregen voor hen. Ook andere gezinnen in Voinesti en in Popesti zijn door ons geholpen met materialen, hout en voeding.

In Iasi en omgeving hebben we families kunnen helpen met het betalen van achterstallige huur, kosten voor medicamenten, een kleine oogoperatie, materialen voor school en voeding en kosten voor vervanging van butagasflessen en we hebben een waterput laten slaan. We hadden gehoord dat Annie de Vegt ernstig ziek was en ik ben in Vanatori geweest, maar kon Annie niet spreken, ze was te emotioneel.

In juni ben ik naar Nederland gegaan, voldaan maar ook met de nodige zorgen.

Deel 2

Bij terugkomst in september werd de vogelgriep een belangrijke reden om je zorgen over te maken. Vele dorpen hier hebben hun eenden, ganzen en kippen los lopen op straat. In Vaslui, 50 km van Iasi, werden dieren ziek en stierven. Ook waren vele mensen wat griepiger omdat het weer niet meer stabiel was en de winter in aantocht was, dus het was even een tijd van waakzaamheid.

Voor onze Stichting hebben we enkele gelden ontvangen, die direct besteed konden worden. Loes en Piet uit Beers konden een koe kopen voor een familie in Popesti en konden een gezin geld geven voor de schoolgaande kinderen.

Voor studenten in Boekarest gaven Herman en Mieke uit Raalte geld voor hun studie en ik kreeg kleding om uit te delen en een bloeddrukmeter.

Ook ontvingen we van een familie uit Milsbeek een bedrag om in Turda een kinderspeeltuin in te richten: een schommel, een wip en andere buitenmaterialen zijn gekocht en worden geplaatst.

Voor Renasterea Sperantei konden we meteen na de inbraak, waar veel materialen waren verdwenen, een metalen deur en tralies plaatsen (SBB) en kregen we veel kleding en gordijnmaterialen (familie uit Twijzel). Ook dekbedden en lakens (Doorn) kwamen hier van pas om een rustplaats in te richten voor kinderen met het syndroom van Down. Tevens konden we van het geld van SBB een TV, radiocassette, cd-speler en een recorder kopen, zodat de kinderen weer kunnen luisteren en kijken naar films.

Je beveiligen tegen inbraak en diefstal wordt steeds moeilijker en er zijn nog geen verzekeringen; dit is wel in de maak. De Familie in Voinesti is daar wekelijks het slachtoffer van. Juist gezinnen, die materialen hebben gekregen van buitenlanders, zijn vaak de dupe van diefstal. Vriendinnen komen en nemen het mee of 's nachts wordt er ingebroken en wordt hun hout, hun wasgoed van de lijn, etc. meegenomen. De mensen zijn gewend alles open te houden en met veel kinderen en honden in de buurt wordt veel van binnen naar buiten gesleept en is dan weg. Waarschuwen helpt dan een beetje.

Als bij het gezin in Voinesti de moeder nog gaat drinken omdat zoonlief is weggelopen dan is het een ramp en is helpen bijna onmogelijk. Ik ga de kinderen opzoeken en helpen en beperk mijn hulp tot directe hulp in de vorm van voedingsmiddelen en kleding die ik ook krijg van Stg Har en andere organisaties en die ik zelf heb gekregen en meegenomen uit Nederland. De contacten met de sociale dienst en de politie zijn goed, maar de wil om iets te ondernemen is er niet van hun kant. "Het moet eerst mis gaan", zeggen ze me. "We hebben geen recht om in te grijpen, alleen de kinderbescherming", maar die wordt niet ingeroepen, want dan komen de kinderen in verschillende huizen in verschillende plaatsen terecht. Een extra begeleider in huis plaatsen kennen ze niet. Dit baart me wel zorgen.

Ook op andere plaatsen groeien de problemen. Gelukkig hebben we kleding gekregen uit Nijmegen, Gendt, etc. In de dorpen hebben ze een houtkachel en koken ze op hout en hout is duur: per kar ongeveer 200 lei (50 euro). Dit met een inkomen van ongeveer 300 lei, terwijl er voor de winter minstens 5 karren nodig zijn. De vraag naar hout is groot en men gaat dan illegaal kappen of stelen (grondverschuivingen door het kappen van bossen).

Het is niet allemaal triest. In september hebben we mee mogen maken dat de oudere Maria (70 jaar) voor de orthodoxe kerk getrouwd is met Costel van 59 jaar. Tevens werd hun huis ingezegend en de Preot (geestelijke) vroeg of Maria het "Onze Vader" wel kon bidden en dat kon ze gelukkig. In huis werd het huwelijk voltrokken, de Preot, voorzanger en enkele burens waren uitgenodigd. Ze wonen al heel lang samen, maar ze hebben geen werk en Maria krijgt geen pensioen omdat ze nooit in dienst is geweest van een werkgever en dat gebeurt veel op het platteland. Je krijgt geen pensioen als je niet gewerkt hebt en als ze wat zou krijgen als een andere oma dan is dat 90 lei (22 euro) per maand. Maar ze willen graag elektriciteit in huis en dat kost toch al gauw 350 euro, dus dat is voor hen een heel bedrag. En dan moet er daarna ook de rekening worden betaald. We willen hen wel helpen. Costel wordt over enkele jaren 65 en dan krijgt hij wél pensioengeld.

Ook is de moeder van Esmeralda getrouwd en nu kan Esmeralda, als ze uit Zwitserland terugkomt en weer kan lopen of zich voortbewegen in een rolstoel, misschien bij hen gaan wonen. Zij maakt snelle vorderingen en loopt nu met krukken, ze gaat gewoon naar school en spreekt alleen nog maar de Franse taal. Wat haar toekomst zal zijn weten we nog niet, maar nu heeft ze een tijdelijke gastgezin.

Mihai, de oom van Esmeralda, werkt in Boekarest in de constructie en komt eens per 4 maanden naar Iasi. Hij had het naar zijn zin, nu wordt het minder: zijn werkgever betaalt niet op tijd uit...., maar hij heeft daar

een vriendin en ik hoop dat hij gelukkig wordt. Hij ziet er goed uit.

We hadden een mooi project willen starten met het Leids Stedelijk Gymnasium (Lauren Smits) en een groep buurthuisjongeren uit Scheveningen om Casa Sperantei, het "Huis van Hoop", op te knappen. De scholieren zouden het geld inzamelen en de jongeren zouden het werk dan komen uitvoeren, maar het project moest het opnemen tegen 7 andere projecten. De keuze is echter op een ander schoolproject gevallen (in Ghana). Dat was natuurlijk een tegenvaller, maar ook heel begrijpelijk omdat de nood daar heel groot is. Of dit project het nog haalt in Leiden is een vraag. Er moet voor minstens 10.000 euro gerepareerd worden.

Via de Gemeente in Popesti werd hulp gevraagd voor de familie Pavel, waarvan door de regen het huis was ingestort. Het gezin bestaat uit 2 bejaarde mensen, een gehandicapte vrouw, die zich in een rolstoel moet voortbewegen en een broer die voor hen zorgt. Hij was aan het bouwen en kreeg geld van een andere broer in Italië. Omdat die daar een ongeluk kreeg en zijn beide benen heeft verloren kan hij nu geen geld meer sturen en zij hebben zelf natuurlijk niet het geld om ramen en deuren in te zetten. Wij hebben materialen gekocht: 2 buitendeuren en cement om alles af te smeren, anders zijn na de winter weer de klei en het zand van de buitenmuren verdwenen. Ook hebben we hout gekocht om voor de winter af te timmeren, zodat het binnen droog is.

Tevens hebben we een ander jong gezin geholpen. Zij hadden kleistenen gekocht en al gebruikt, maar het hiervoor benodigde geld geleend. Maar de baas waarvoor hij werkt had vanaf april dit jaar geen salaris meer uitbetaald; wel kregen ze van hem groenten en aardappels uit de tuin. Maar de geleende gelden moesten teruggegeven worden en ze hadden nog twee dagen, anders moesten ze hun huis weer afbreken. Dus kwam de hulp juist op tijd en natuurlijk vroegen ze ook om hulp voor ramen en deuren en later natuurlijk een elektriciteitsaansluiting.

Activiteiten voor de komende maanden:

1. De komende week ga ik voor Sf Andrei een videocamera met bijbehorende CD-speler en andere materialen kopen, dat begroot was voor 2005 (ZZG). In het najaar krijgen we geld van een kerk uit Veldhoven om een therapieruimte in te richten en ik hoop dat te kunnen doen voor het eind van het jaar.
2. Voor Casa Sperantei (HdeB) kunnen we een bijdrage leveren aan het huis van Doina, dat in een heel slechte toestand is. Ze heeft echt hulp nodig om een keuken aan te bouwen. Er zijn al stenen gekocht en cement; het dak zit er op en men is nu binnen bezig. Doina is erg blij met de hulp.
3. Aad Koorneef kwam en bezocht zijn restaurant maar wil ook hulp bieden (Stg All for them/Totul pentru ei) aan andere projecten.
4. Op 3 december is het de Dag van de Gehandicapten en daar omheen worden vele activiteiten gehouden. Dan komen St. Nicolaas en Kerst en ook hier willen we helpen als we sponsorgelden hebben.

We gaan door met onze hulp aan gezinnen en we hopen dat we het jaar positief kunnen afsluiten. Voor 2006 komen de aanvragen al binnen:

- a. Sf Andrei wil een nieuw project starten met een therapieruimte voor autistische kinderen.
- b. Sf Andrei heeft nog een aanvraag voor een minibus van 16 personen. Zo'n bus kost hier tweedehands 12.000 euro.
- c. Casa Sperantei wil het gebouw repareren en heeft daarvoor hulp gevraagd aan het Leids Stedelijk Gymnasium. Misschien heeft Lauren Smits nog mogelijkheden om met de jeugd van Scheveningen toch nog geld in te zamelen voor dit project.
- d. De kleuterschool in Voinesti vraagt om reparatie van het dak, minimaal 5.000 euro.
- e. De burgemeester van Andrieseni heeft gevraagd een gebouw te renoveren voor sportactiviteiten, minimaal 20.000 euro.
- f. In Iasi een vraag voor hulp bij de opvang van straatkinderen, jongeren en ouderen in een gebouw van de gemeente.
- g. In de plaats Hermeziu Com Trifesti wordt door het gemeentebestuur hulp gevraagd.

Zoals U uit de opsomming zult merken komen er veel aanvragen voor kleine projecten. Die zijn echter moeilijk in te schatten omdat de uitvoerders geen geld hebben om nauwkeurig een kostenplaatje te maken en dan kunnen er toch onverwachte financiële problemen komen.

Ik wil iedereen bedanken die de Stichting heeft ondersteund en het sponsorgeld heeft gegeven, waardoor ik hier de mensen kan helpen. Ook kwamen verschillende mensen de activiteiten hier bekijken en willen ons werk wel steunen. Harry, Jan en Yvonne van SBB zijn geweest en bezochten de Sf Andrei en Renasterei Sperantei, de projecten voor verstandelijk gehandicapte kinderen. Loes en Piet van SDR bezochten gezinnen en kochten een koe. Ria en Ben, Eline en Tom van Stg Har uit Wijchen brachten ons soepen, kleding en speelgoed en hielpen een familie in Voinesti. Jelle van Oost-Europa kwam helpen voor Casa Sperantei, voor gezinnen in Popesti en Stornesti en bracht kleding mee. Een familie uit Twijzel bracht pakketten en we hebben die verdeeld in Popesti en Voinesti en Bocnita. Elly uit Beilen en Marry uit Alkmaar vroegen hulp bij hun schoolproject in Priscani. Aad Koorneef bezocht 2 maal zijn Nederlandse Pannenkoekenhuis en vroeg mij zijn Roemeense Stichting mee op te zetten. Marten v.d Veen vroeg me te helpen bij de problemen in Popesti en bij het verdelen van goederen. Reinilde Eppinga hielp met haar school een school in Popesti en realiseerde daar een flink project. Zij helpt een studente in Iasi en ik kon hier hun contactpersoon zijn. Harry de Bot kwam een week op werkvakantie en bezocht vele projecten. Hij hielp bij Casa Sperantei en wil zeker ook financiële ondersteuning geven voor CS.

Vanuit Malden hebben we dekbedden, uit Doorn lakens, uit Nijmegen kinderkleding en uit Gendt en Nijmegen dozen kleding van Mevr. K-H en Mevr. J. meegegeven aan anderen en ik heb die weer opgehaald in Turda. En ook de vrienden uit Twijzel hebben dozen meegenomen naar Roemenië in ruil voor Roxana, die uit Roemenië met me meereed en die ik ook weer naar Roemenië mee heb teruggenomen. Mijn auto was goed vol geladen omdat Roxana veel bagage had voor haar ouders in Popesti.

Ik heb quilts meegebracht vanuit Veldhoven en kon ook kinderbroeken, babykleding en grote quilts meenemen voor Maria en Costel in Popesti. Naast veel kleding gingen ook enkele pakken koffie mee en kaas voor mijzelf. De koffie is hier heel duur. En van Mevr. v.d. Veen kreeg ik dozen kleding en gebreide wintersloffes en ik heb ook veel truien gekregen, die ik nu bijna allemaal heb uitgedeeld.

Ik heb veel meegekregen en ben daar blij om, maar het is soms moeilijk om geschikte personen te vinden die de jassen en kleding kunnen dragen. De meeste mensen hier zijn slanker dan de Nederlanders.

Nu de feestdagen eraan komen kan ik de overige goederen goed uitdelen, maar voor Roemeense begrippen zijn noodzakelijke kleding, zoals een trui, sokken en schoolmaterialen geen cadeaus. Voor de feesten wordt er veel snoep ingekocht en veel zeep, lekkere geurtjes, vaasjes, snuisterijen, etc. En als ik bij ons aan St. Nicolaas van vroeger denk dan kregen we toen sokken, een muts en handschoenen en hele nuttige en noodzakelijke cadeaus. Een Friese jongen vertelde me dat hij zijn vriendin op haar verjaardag pannen en schalen had gegeven en ze was diep teleurgesteld: ze had geen verjaardag kunnen vieren want ze had geen cadeaus gekregen. Voor ons erg onbegrijpelijk.

Op het einde van deze lange brief wil ik toch even stilstaan bij het overlijden van Annie de Vegt, die op 4 november is overgegaan. Haar diepe geloof heeft haar gesterkt in de laatste maanden. Annie kende ik toen zij bij de Fundatia Iosif ging werken in Iasi, in 1996. Annie had een ernstige ziekte, A.L.S., en ze wist dat de prognose niet gunstig was. Annie zou 23 november 66 jaar zijn geworden.

Annie de Vegt overleden (uit persbericht)
(zie ook: www.thuisfrontstraatkinderen.nl)

De Stichting Thuisfront voor Straatkinderen in Drachten, die al 10 jaar actief is in Roemenië, heeft sinds vrijdag 4 november een groot verlies te verwerken. De oprichtster van de Stichting, Annie de Vegt, is plotseling op 65-jarige leeftijd overleden.

Annie de Vegt zette zich volledig in voor arme en kansloze kinderen in Roemenië die geen onderdak of voedsel kregen. Annie de Vegt zorgde met veel liefde voor een geschikt tehuis voor tientallen kinderen, die soms tijdelijk, soms voor langere duur, opgevangen werden. In het tehuis worden kinderen opgevangen van alle leeftijdsgroepen, ze krijgen voedsel en onderdak, scholing op maat, maar vooral liefde, steun en aandacht. Om de uitgestoken hand van de kinderen niet los te laten heeft de Stichting besloten om Klaske Bosma het werk met dezelfde kracht en inspanning

voort te laten zetten. Vrijdag 11 november was er een viering in de Bethelkerk in Drachten.

(einde gedeelte persbericht)

Annie is voor mij steeds een goed voorbeeld geweest van een bijzondere vrouw, die dóórging, ook al waren er nog zoveel moeilijke momenten om als Nederlandse een kindertehuis te openen. Ook tijdens het werken voor en met de kinderen zijn er tegenslagen geweest en heeft ze veel mooie en moeilijke momenten gekend. Ik mag dankbaar terugkijken op de momenten waarop ik bij haar kon komen om lief en leed te delen. Ik wens Klaske en de overige bestuursleden veel sterkte toe om in Annie's geest door te gaan. Drie weken geleden wilde ik haar nog spreken, maar ze kon dit niet meer aan en het is goed. Het verschil in leeftijd van slechts 3 maanden hebben mij weer even laten zien hoe snel het leven gaat.

Ik ben de trouwe sponsors dankbaar en hoop ook in 2006 op hun steun. In februari/maart hoop ik weer naar Nederland te komen. Ik wil nu hier zijn in de winter en wil voor 1 maart 2006 (autokeuring) in Nederland zijn.

Ik heb nog enkele vragen om hulp.
Wie wil ons helpen voor de komende wintermaanden?

Hieronder volgen enkele bedragen:

kerstpakket per gezin	20 euro
Kar hout	60 euro
Schoolgeld, schoolfonds, excursies, schriften en schrijfgerei per kind per jaar	30 euro
Reparatie huis	minimaal 100 euro

Per maand per gezin/persoon:

Voedselpakket	10 euro
Bijdrage medicijnen voor diabetespatiënt	10 euro
Elektriciteit	10 euro

Voor 2006:

Elektriciteit aan laten leggen	350 euro
Waterput slaan	200 euro
Reparatie aan een huis:	
een houten deur kost	40 euro
houten ramen	25 euro
kleine dakreparatie	100 euro

Namens alle mensen hier wil ik u hartelijk danken en u alvast fijne feestdagen toewensen.

Antoinette Smits.